

Sygn. akt II AKa 231/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Beata Barylak-Pietrkowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Paweł Anczykowski SSA Lucyna Juszczyk
Protokolant:	st. prot. sądowy Konrad Kraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Stanisława Pieczykolana

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku sprawy

Ł. S.

oskarżonego z art.62 ust.1 ustawy z 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 12 sierpnia 2013 roku sygn. akt III K 110/13

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że orzeczoną w ust. IV nawiązkę podwyższa do wysokości 300 (trzystu) złotych,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

II AKa 231/13

UZASADNIENIE

Aktem oskarżenia zarzucono Ł. S., że w okresie od grudnia 2011 r. daty bliżej nieustalonej do dnia 25 września 2012 r. w D., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuana) w ilości łącznej 25 gramów nabytej od K. D. i E. P., tj. popełnienie przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2013 roku sygn. akt III K 110/13 Sąd Okręgowy w Kielcach uznał oskarżonego Ł. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt XVII aktu oskarżenia czynu, który zakwalifikował jako przestępstwo z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w

zw. z art. 12kk, za co na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu Ł. S. kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata.

Na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeczono wobec oskarżonego Ł. S. grzywnę w liczbie 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10 złotych;

Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) orzeczono od oskarżonego Ł. S. nawiązkę w wysokości 200 złotych na rzecz Ośrodka (...) (...) w C..

Na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu Ł. S. kary grzywny zaliczono okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 7 do 8 listopada 2012 roku i uznano tę karę za wykonaną do wysokości 4 stawek dziennych;

Na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądzono od oskarżonego Ł. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 złotych tytułem kosztów sądowych.

Od powyższego wyroku apelację złożył prokurator, który zaskarżył go na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i w oparciu o art. 438 pkt 2 kpk zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 335 § 1 kpk oraz art. 343 § 1 kpk w ten sposób, że przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym Sąd mimo uwzględnienia wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy orzekł nawiązkę w kwocie 200 zł zamiast uzgodnionej z Ł. S. na etapie postępowania przygotowawczego i zawartej w w/w wniosku nawiązki w kwocie 300 zł z przeznaczeniem na cel zapobiegania i zwalczania narkomanii.

W konkluzji apelacja wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie nawiązki w kwocie 300 złotych z przeznaczeniem na cel zapobiegania i zwalczania narkomanii.

Na rozprawie odwoławczej prokurator wywiódł i wniósł jak w pisemnej apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Apelacja oskarżyciela publicznego była oczywiście zasadna.

Trafnie zarzucił bowiem prokurator obrazę przepisów art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 1 k.p.k., mającą wpływ na treść zaskarżenia, co uzasadniało zaistnienie względnej podstawy odwoławczej z art. 438 pkt 2 k.p.k.

W świetle akt sprawy nie ulega wątpliwości, że w akcie oskarżenia z dnia 28 czerwca 2013 r. skierowanym przeciwko 18 oskarżonym prokurator zawarł wniosek o wydanie w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wyroku skazującego Ł. S. bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, kary grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz nawiązki w kwocie 300 złotych z przeznaczeniem na cel zapobiegania i zwalczania narkomanii (k.16).

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2013 roku Sąd Okręgowy w Kielcach wyłączył „sprawę w zakresie Ł. S.” do odrębnego rozpoznania, po czym – na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2013 roku – po oświadczeniu prokuratora, iż popiera przedmiotowy wniosek oraz po przyłączeniu się oskarżonego Ł. S. do tego wniosku, Sąd Okręgowy na podstawie art. 343 § 4 i § 6 k.p.k. uwzględnił wniosek stwierdzając, że okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, strony wyraziły zgodę na wydanie wyroku skazującego, a cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy (k.29 – 30).

W ust. IV. zaskarżonego wyroku orzeczono od oskarżonego Ł. S. na rzecz Ośrodka (...) (...) w C. nawiązkę w wysokości 200 złotych. W pisemnym uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy stwierdził, że orzeczona wysokość nawiązki jest

wynikiem uchybienia i „nie stanowi samodzielnej modyfikacji treści wniosku, która byłaby niedopuszczalna, gdyż wymagałaby zgody stron” (str. 14).

Miał zatem rację apelujący zarzucając, że Sąd I instancji uwzględnił wniosek jedynie w części, skoro orzekł nawiązkę w kwocie niższej niż wnioskowana i podkreślając, że uwzględniając wniosek Sąd ten był zobligowany do orzeczenia uzgodnionych przez prokuratora z oskarżonym kar i środków karnych zgodnie z wnioskiem.

Biorąc zatem pod uwagę, że w świetle ugruntowanego orzecznictwa sądów i poglądów doktryny Sąd Okręgowy nie był uprawniony do samodzielnego dokonywania zmian w stosunku do treści wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., gdyż naruszało to warunki ugody zawartej między prokuratorem i oskarżonym, Sąd Apelacyjny stosownie zmienił zaskarżony wyrok.

Orzeczenie niniejsze wydano na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. Po myśli art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. zwolniono Ł. S. od ponoszenia kosztów sądowych za II – gą instancję uznając, że ich uiszczenie z uwagi na sytuację majątkową i rodzinną byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.